

Архітектурні рішення (новації) в інклюзивних закладах освіти

Мохаммад М.Н., студентка 4 к.

Науковий керівник – Бармашина Л.М., к.арх., доцент,
ННІАП АУ
м. Київ, Україна
marya.m.maryu22@gmail.com

Анотація — інклюзивна освіта пов'язана, насамперед, з тим, що число дітей, які потребують соціального адаптування, неухильно росте. В Україні понад 1 млн. (12%) від загальної кількості дітей.

Ключові слова — інклюзія; заклади освіти; архітектура; проектування.

I. ВСТУП

Наразі перед суспільством постала гостра проблема щодо соціалізації та навчання людей з обмеженими можливостями. Найбільш потерпають діти з особливими потребами.

У нашій державі майже відсутні або недоступні позашкільні заклади освіти і дозвілля не лише для дітей-інвалідів, а й для здорових дітей.

Дітям з інвалідністю, як і всім іншим дітям, для розвитку перш за все потрібне спілкування з однолітками. У них, як і в інших дітей, є свої інтереси, захоплення, мрії «кимось стати, коли виростеш», здобути професію і знайти гідну роботу. І всі ці мрії можуть бути марними тільки через те, що дитина на інвалідному візку або милицях не може потрапити до навчальних закладів, тому що вони не пристосовані до потреб людей з обмеженими можливостями.

II. ОСНОВНІ РЕЗУЛЬТАТИ

В Україні ще у 2008 року розпочав свою діяльність Українсько-канадський проект «Інклюзивна освіта для дітей з особливими потребами в Україні». Метою проекту є змінення ставлення уряду, закладів освіти та неурядових організацій до проблем людей з інвалідністю, зокрема в царині освіти та розвитку. Особливо це важливо для дітей.

В архітектурному аспекті це означає нагальну необхідність проектування і будівництва нових дитячих закладів для всебічного розвитку, навчання та дозвілля на принципах інклюзивності [1, 2].

Внутрішня структура будь-якої будівлі, пристосованої до потреб і особливостей дітей, має продумана як з точки зору функціональності, так і безпеки користування.

Форма і розміри просторів об'єктів повинні бути ергономічні і враховувати гнучкість параметрів самої людини [3].

Оптимальним для дітей-інвалідів є створення такого мультисенсорного середовища, яке було б розраховане на всі органи чуття людини.

Найголовніше – це створення абсолютно особливого освітнього, ігрового та інформаційного простору. При цьому слід враховувати психологічні, просторові, фізіологічні та поведінкові аспекти організації зон різного функціонального призначення.

Стратегії та плани щодо реалізації архітектурної пристосованості будівель і приміщень навчально-виховних закладів повинні розроблятися таким чином, щоб досягти максимальної ефективності. Тому візуальне сприйняття систематичного використання контрастів, інформаційних систем та освітлення має велике значення для просторового орієнтування та мобільності для дітей з різними вадами, зокрема з порушеним зором.

Орієнтовні підказки, такі як зміна ступеня освітленості, контрасти і забарвлення, допоможуть людині розрізняти проходи і визначати своє місцезнаходження.

Лише самі люди з обмеженими можливостями (включно члени родини) здатні найкраще пояснити проектувальникам і архітекторам складнощі і потреби, з якими їм доводиться стикатися, і що саме слід змінити в будівлі, які характеристики та вимоги слід врахувати при проектуванні.

III. ВИСНОВКИ

Отже, для найбільш успішної реалізації процесу забезпечення доступності громадських будівель і приміщень для потреб осіб з обмеженими можливостями важливу роль відіграє їх активна участь у процесі моніторингу і в супроводі планування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- [1] Архітектурна доступність шкіл: навч.-метод посіб. /за заг. Ред. Байди Л.Ю., Краснокувої-Еннс О.В.; колек. авторів: Азін В.О., Грибальський Я.В., Байда Л.Ю., Краснокувої-Еннс О.В. – К: 2012. – 88 с.
- [2] Навчальний посібник «Інвалідність та суспільство» - заг. ред. Байда Л.Ю., Краснокувої-Еннс О. В. – К., 2011 – 187 с.
- [3] ДБН В.2.2-17:2006, «Доступність будинків і споруд для маломобільних груп населення».